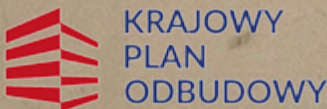

Wystawa plakatów Anety Kosin
inspirowana twórczością osób
chorych psychicznie

09.02.2026

Szpital Kliniczny
im.dr. Józefa Babińskiego
w Krakowie

POSTER

KRAJOWY
PLAN
ODBUDOWY

Rzeczpospolita
Polska

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU

Wystawa plakatu w ramach projektu: „Psychoarty. Głosy z Houston”. Przedsięwzięcie współfinansowane ze środków Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (Inwestycja A2.5.1 Program wspierania działalności podmiotów sektora kultury i przemysłów kreatywnych na rzecz stymulowania ich rozwoju)

Nazwa beneficjenta: „Fundacja Teatru EXIT”

Z Anetą Kosin współpracujemy już 9 lat. Współpraca zaowocowała wieloma plakatami do naszych spektakli teatralnych, filmów, koncertów. Zawsze zachwycała mnie umiejętność Anety do zamykania treści w znaku graficznym. Zadanie trudne, zwłaszcza w czasach, w których przestaje się powoli rozróżniać plakat od afiszu.

Nasz nowy projekt „PsychoArty - Głosy z Houston” obejmuje realizację i rejestrację spektaklu teatralnego z relacji pacjentów szpitala psychiatrycznego. Zrealizowaliśmy też kilka wierszy w formie wideoartów. Aktorami są osoby z niepełnościami.

Dla Anety przeznaczaliśmy zadanie bardzo wymagające. Wybraliśmy 6 wierszy nieoczywistych twórców. To osoby po wielokrotnych hospitalizacjach (schizofrenia, choroba dwubiegunowa - afektywna) Osoby te tworzą poezję, malują. Chcieliśmy zmierzyć się z zadaniem zilustrowania przeżyć osób w kryzysach psychicznych bazując na wierszach napisanych przez nich samych. Zależało nam na oddaniu głosu tym, za których najczęściej mówią inni - przerażona rodzina, bojący się inności sąsiedzi czy koledzy z pracy, stawiający diagnozę lekarze.

I właśnie z takim tematem zmierzyła się Aneta Kosin. Jej prace są rezonowaniem z przeżyciami osób w kryzysie psychicznym, są próbą ilustracji konkretnych stanów, których ludzie Ci doświadczenia, przeżyć, które bardzo trudno wyrazić słowami.

Powstało 6 prac będących przeniesieniem wewnętrznego głosu na warstwę wizualną.

Wernisaż, który odbył się 9 lutego w Szpitalu im dr Babińskiego dowiódł, że była to próba udana. Autorzy tekstów byli bardzo zadowoleni z efektów, a liczni widzowie mogli dzięki pracom i towarzyszącym im tekstom wierszy doświadczyć niejako „wejścia w głowę i serce” osoby przeżywającej kryzys. Plakaty są inspirujące, pobudzają wyobraźnię i na pewno mogą przyczynić się do wzrostu empatii dla takich osób. Warto było!

Serdecznie wszystkich zachęcam i zapraszam do obejrzenia plakatów jak i spektaklu i wideoartów. Będą dostępne na naszej stronie www.teatredit.pl już od 1 marca 2026.

Maciej Sikorski
Reżyser i dyrektor Teatru EXIT
www.teatredit.pl

Brut_Poster Art

„Brut_Poster Art” to przestrzeń, w której grafika spotyka emocję w stanie czystym, surowym i nieocenzurowanym. Inspiracją dla tego projektu stała się twórczość osób doświadczających chorób psychicznych - ich prace nie podlegają regułom estetyki ani konwencjom, a mimo to, albo właśnie dzięki temu, mają siłę poruszania i prowokowania.

Każdy plakat w tej wystawie jest próbą dialogu z tym, co niewidoczne i nieoswojone. To opowieść o emocjach w stanie pierwotnym - lęku, radości, frustracji, nadziei - wyrażonych przez formę graficzną, kolor i znak.

W historii sztuki podobny nurt rozwijał Jean Dubuffet, który w połowie XX wieku wprowadził pojęcie Art Brut - sztuki surowej, spontanicznej i niezależnej od akademickich kanonów. „Brut_Poster Art” kontynuuje tę tradycję w formie współczesnego plakatu, badając granice percepcji i ekspresji.

Projekt powstał z inicjatywy Teatru Exit, którym kieruje reżyser filmowy i teatralny Maciej Sikorski. Jego celem jest pokazanie, że sztuka, nawet ta powstająca na marginesie, ma prawo głosu, siłę wyrazu i nieoczywistą estetykę.

„Brut_Poster Art” nie jest tylko wystawą plakatów - to zaproszenie do rozmowy o granicach widzenia i odczuwania. To miejsce, gdzie surowość staje się pięknem, a chaos - inspiracją.

Aneta Kosin

zrozum, że napisano Ci
rozkład jazdy

bez wiedzy i zgody
wsadzono w Pociąg

pedzacy regularnie
po zamkniętej pętli
która zaciska Ci się
wokół Twojej szyi...

Chcesz wysiąść?

Szukaj

Hamulec bezpieczeństwa
Zatrzyma wszystkich!

lub

wskocz w biegu
W ciemną nieznajomość

Za oknem zaczyna świta

Gdy już dojeżdżasz

zapomnij bagażu

I czekaj nagi

na swej stacji...

może znów Cię
wsadzą w jakiś

... Pociąg...

106-11

Waldemar Gawron
POCIĄG

---

zrozum, że napisano Ci
rozkład jazdy

bez wiedzy i zgody
wsadzono w Pociąg
pędzący regularnie
po zamkniętej pętli
która zaciska Ci się
wokół Twej szyi...

Chcesz wysiąść?

Szukaj

Hamulec bezpieczeństwa
Zatrzyma wszystkich!

lub

wyskocz w biegu
W ciemną nieznajomość

Za oknem zaczyna świtać
Gdy już dojeżdżasz

zapomnij bagażu
I czekaj nagi
na swej stacji...

może znów Cię
wsadzą w jakiś

... Pociąg...

Mogłabym

Pędzlem namalować ten nędzny świat
Ciemną farbą pokryć jego winy

Zatuszować jego niedoskonałości
Upiększyć jego ułomności

Należycie szukać narażeni
przezroczystego kołoru

Na to stare płotno
I z usmiechem na ustach

Należycie koleżna

warstwę nieśmiertelnej farby
By wreszcie

zakończyć i zrealizować inny lepszy
świat

Anna Korin

Justyna Jabłońska

MOGŁABYM

Mogłabym

Pędzlem namalować ten nędzny świat

Ciemną farbą pokryć jego winy

Zatuszować jego niedoskonałości

Upiększyć jego ułomności

Nałożyć kilka warstw przezroczyściego koloru

Na to stare płótno

I z uśmiechem na ustach

Nałożyć kolejną warstwę nieśmiertelnej farby

By wreszcie

Fiksatywą utrwalić inny lepszy świat

A mogłabym...

A mogłabym milczeć

Słuchając jedynie śpiewu ptaków

Niewinnych i niesfornych

Beztrósko tańczących na niebie

I nie przejmować się

Własnym krzykiem wychodzącym

Z rozgrzanego gardła

Które pali równie rozgrzana namiętność

A mogłabym w świętym spokoju

Zostawić swe wątłe ciało

I z lekkością ducha

Dać się ponieść emocjom

Wołającym o pomstę do nieba

I mogłabym

Wreszcie

Odpocząć od swego

Ziemskiego życia

MA

**CHWAŁA
DANA**

*Myslałam; Bóg, który wszystko widzi
lubi być ślepy i bawi się ludźmi,
dlatego też spaliłam kościół mego serca,
którego śpiew się urywa
i staje się niemy,
bo jestem jak zdeptyany kwiat,
pochowane słońce.*

Sylwia Mensfeld
NA CHWAŁĘ PANA

Pamiętam swoją przeszłość
ciemną i zniszczoną,
pamiętam, że kiedyś
przestałam być człowiekiem.

Nadzieja wydawała się wówczas
śmieszna i naiwna,
byłam bardzo mała
ale sny miałam wielkie.

Wędrowałam wtedy cały czas pod górę,
moje ręce były spętane,
a głos słaby i ginący w tle innych głosów,
nie wiedziałam za co tak dotkliwie
zostałam ukarana,
gdybym wiedziała
mogłabym się modlić.

Myślałam; Bóg, który wszystko widzi
lubi być ślepy i bawi się ludźmi,
dlatego też spaliłam kościół mego serca,
bo jestem jak ranny ptak,
którego śpiew się urywa
i staje się niemy,
bo jestem jak zdeптany kwiat,
pochowane słońce.

O, jakże ciemne było kiedyś niebo,
niebo mojego dzieciństwa.

Byłam martwa,
choć myślałam że żyję,
ale to nie było życie,
to była śmierć,
która wylewała się ze mnie,
NA CHWAŁĘ PANA!

Jaram się otwieraniem drzwi

Co jest po drugiej

Przyznaje - trochę się ich boje

stronie

Widzę normalnych ludzi

Tam na zewnątrz jest świat

Ktorego nie rozumiem

Wpierdolił mi sie raz

A ja bić się nie wiem

Jaram się zamykaniem drzwi

Przed całym brutalnym światem

Zapukaj dwa razy otworzę Ci

Jeśli

Od wewnątrz się nie zatrzasnę

Antek Koria

Sylwia Mensfeld
NA CHWAŁĘ PANA

Pamiętam swoją przeszłość
ciemną i zniszczoną,
pamiętam, że kiedyś
przestałam być człowiekiem.

Nadzieja wydawała się wówczas
śmieszna i naiwna,
byłam bardzo mała
ale sny miałam wielkie.

Wędrowałam wtedy cały czas pod górę,
moje ręce były spętane,
a głos słaby i ginący w tle innych głosów,
nie wiedziałam za co tak dotkliwie
zostałam ukarana,
gdybym wiedziała
mogłabym się modlić.

Myślałam; Bóg, który wszystko widzi
lubi być ślepy i bawi się ludźmi,
dlatego też spaliłam kościół mego serca,
bo jestem jak ranny ptak,
którego śpiew się urywa
i staje się niemy,
bo jestem jak zdeptany kwiat,
pochowane słońce.

O, jakże ciemne było kiedyś niebo,
niebo mojego dzieciństwa.

Byłam martwa,
choć myślałam że żyję,
ale to nie było życie,
to była śmierć,
która wylewała się ze mnie,
NA CHWAŁĘ PANA!

Boże, ona okazała się taka czysta,
surreala nad jej głowa
nie pozostawiała złudzeń.
spacerowała wzdłuż świata jak anioł,
była nawet człowiekiem,
Ona mnie nauczyła
jestem występna i pełna zła,
gorejącej miłości.

Andrzej Kozłowski

Sylwia Mensfeld

BOŻE

Boże, ona okazała się taka czysta,
aureola nad jej głową
nie pozostawiała złudzeń,
spacerowała wzdłuż świata jak anioł,
a nie była nawet człowiekiem,
była ptakiem.

Ona mnie nauczyła gorejącej miłości,
a jestem występna i pełna zła,
lecz mimo to jej upór spowodował,
że poczułam innego człowieka,
nie tylko siebie.

Dziś, gdy ją wspominam,
czuję jak śmierć szeleści
i zbliża się, aby zabić.
Życie to najbezwzględniejszy morderca,
nie mam nic na swoją obronę,
nie znam ratunku,
całkowicie bezsilna i opuszczona
uderzam głową o ścianę,
JA, upośledzona wariatka.

Jestem już smieciem
Ale
Po którym deptasz

Regle pukanie
Wchodzisz
Nie zauważyłaś mnie
Wolasz
Próbuje się oderwać

To jest taki dzień
Jestem z nimi w każdym
W kuchni
Pokoju
Na podłodze
Wazdrze

Uważaj, bo we mnie wdepniesz
Jeśli w ogóle przyjedziesz do mnie
Pamiętam, że lubiłaś porządek

Dziś nawet nie chce się
Słuchać muzyki
Jest brudno i cicho
Pamiętam, że lubiłaś muzykę

Regle pukanie
Wchodzisz
Nie zauważyłaś mnie
Wolasz
Próbuje się oderwać
Ale
Jestem już smieciem
Po którym deptasz

LODY

Andrzej Kasprzak

Paweł Podgórski
ŚMIEĆ

To jest taki dzień
kiedy czuję się jak śmieć
Wstałem cały połamany
W wiele za późno
Chyba nie dam rady
Nawet pościelić łóżka
A
Miałem zrobić tyle rzeczy...
Wszystkie przepadną
Niestety
Będę musiał poczekać na jutro
Odpalam papierosa
Myślę - trudno
Bo
Wiem, że dzisiaj nic nie zrobię
Właśnie z losem śmiecia się godzę

Pieprzone śmieci
Jestem z nimi wszystkimi
W kuchni
Pokoju
Na podłodze
Wszędzie

Uważaj, bo we mnie wdepniesz
Jeśli w ogóle przyjedziesz do mnie
Pamiętam, że lubiłaś porządek

Dziś nawet nie chce się
Słuchać muzyki
Jest brudno i cicho
Panuje kwintesencja syfu
I
Nagle pukanie
Wchodzisz
Nie zauważyłaś mnie
Wołasz
Próbuję się odezwać
Ale
Jestem już śmieciem
Po którym deptasz

